Acatistul Sfintei Treimi

Sfânta Treime - Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh - Taina iubirii supreme:

https://www.academia.edu/43538644/Sf%C3%A2nta_Treime_Tat%C4%83l_Fiul_%C5%9Fi_Sf%C3%A2ntul_Duh_Taina_iubirii_supreme

https://archive.org/details/sfanta-treime-tatal-fiul-si-sfantul-duh

***

Toate se-nchină Creatorului - Ştefania Stoica:
https://www.youtube.com/watch?v=HBPzdSwc4ic

Doamne, D-zeul meu - Felicia Costa:

https://www.youtube.com/watch?v=Tk2F-WhcoxY

Mănăstirea Brâncoveni - Pe Domnul lăudaţi-L:
https://www.youtube.com/watch?v=lHZex3DN_aw

Colindul Sfintei Treimi - Mănăstirea Diaconeşti:
https://www.youtube.com/watch?v=h9dx6ufZ25A

Cântarea din suflet - Grupul Filadelfia:
https://www.youtube.com/watch?v=r_wwv9nKjVM

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Împărate al veacurilor şi Doamne cel mai înainte de veci, Făcătorule a toată făptura cea văzută şi cea nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, căruia se închină tot genunchiul; al cel cereşti, al celor pământeşti şi al celor de dedesubt. Pentru aceasta şi noi, ca cei ce suntem luminaţi cu Sfânta Taină a Botezului întru numele Tău cel întreit sfânt deşi nevrednici fiind, îndrăznim a-Ţi aduce această cântare de laudă; iar Tu ca Făcătorul, Purtătorul de grijă şi Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ţie: ***Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.***

Icosul 1

Arhanghelii şi îngerii, începătoriile şi puterile, scaunele şi domniile, stând înaintea scaunului slavei Tale, nu pot a slăvi mărimea desăvârşirilor Tale. Heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, acoperindu-şi feţele, cu frică şi cu dragoste grăiesc unii către alţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot. Iar noi ca unii ce suntem pământ şi ţărână mai lesne ar fi să iubim tăcerea; însă pentru ca să nu ne arătăm nerecunoscători şi nemulţumitori, pentru atâtea îndurări revărsate asupra noastră, urmând doxologiei celor de sus, cu credinţă şi cu dragoste zicem unele ca acestea:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce eşti înălţimea desăvârşirilor celor nespuse şi adâncul tainelor celor neurmate;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, cel ce Unul eşti, acelaşi ieri, astăzi şi în veac;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând în fiinţă pe cele ce nu sunt, ca şi cum ar fi; cel ce cobori până la iad şi iarăşi ridici;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce pui la încercare inimile şi rărunchii oamenilor, cel ce numeri stelele şi tuturor nume le dai;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, ale cărui toate căile sunt adevărate şi toate judecăţile drepte şi totodată şi dorite.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce răsplăteşti păcatele părinţilor asupra fiilor, miluieşti şi ajuţi din neam în neam;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 2-lea
Văzându-Te pe Tine Isaia pe scaun înalt şi prea înălţat a zis: O! ticălosul de mine, că om fiind şi buze necurate având, am văzut pe Domnul Savaot cu ochii mei; iar când cărbunele cel de foc purtat de înger s-a atins de buzele lui, cu curăţie Te lăuda pe Tine, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, pe Unul Dumnezeu. Deci, ***o, Preasfântă Treime arde cu focul Dumnezeirii Tale spinii fărădelegilor noastre celor multe, ca să cântăm Ţie cu inimă curată:*** **Aliluia!**

Icosul al 2-lea
Înţelegerea cea neînţeleasă căutând să o înţeleagă marele între prooroci Moise, a zis: arată-mi mie faţa Ta! Însuţi cunoscut să Te văd pe Tine. Iar Tu ai zis către dânsul: spatele Meu vei vedea, dar faţa Mea nu se va arăta ţie că nu va vedea omul faţa Mea şi să rămână viu. Dar nouă, deşi nevrednici fiind, ai binevoit a Te arăta pe Tine în faţa Unuia-Născut Fiului Tău; pentru aceasta cu mulţumire grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce eşti dragostea cea cu văpaie arzătoare a serafimilor şi înţelepciunea cea pururea luminătoare a heruvimilor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce eşti Împăratul cel mai presus de scaunele cereşti, şi Domnul cel adevărat al domniilor celor mai presus de lume;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce eşti tăria cea nebiruită a puterilor cereşti, şi atotputernice Stăpânitorule al stăpâniilor celor înalte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce eşti bunavestire cea plină de bucurie a arhanghelilor şi propovăduirea cea fără tăcere a îngerilor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce eşti începutul a toată începerea începătoriilor celor înţelegătoare şi a tuturor puterilor cereşti, Atotţiitorule poruncitor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai nemurire şi petreci în Lumina cea neapropiată, iar cu aleşii Tăi, ca şi cu nişte prieteni, faţă către faţă vorbeşti;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 3-lea
Cu puterea Ta cea nespusă, toate le ţii; cu cuvântul înţelepciunii Tale celei neurmate, toate le chiverniseşti; şi cu Duhul gurii Tale, toate le înviezi şi le faci a se bu-

cura. O, cel în trei sori a toate Făcătorule, Tu ai măsurat cerul cu dreapta şi pământul cu palma, care porţi şi hrăneşti toată făptura, toate pe nume le chemi; şi nu este nimeni care să se poată ascunde de puternicia dreptei şi a vederii Tale. Pentru aceasta împreună cu toate puterile cele de sus şi de jos, cu umilinţă căzând, cântăm Ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având toată zidirea slujitoare poruncii Tale, pretutindenea arăţi urmele proniei şi ale desăvârşirilor Tale celor neurmate; pentru aceasta cele nevăzute ale Tale, şi puterea cea pururea fiitoare şi Dumnezeirea, de pe făpturi cugetându-le le vedem; pentru care cu mirare şi cu bucurie grăim unele ca acestea:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, puternice Făcătorule al celor văzute şi nevăzute, şi Chivernisitorule cel cu dragoste îmbelşugată al celor de acum şi celor viitoare;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce din patru stihii ai alcătuit făptura şi cu patru timpuri ai încununat cununa anului;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai poruncit soarelui să lumineze ziua, şi luna cu stelele să lumineze noaptea;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce scoţi vânturile din vistierii; Cel ce îmbraci cerul cu nori şi trimiţi ploaie şi rouă spre răcorirea căldurii;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce încingi dealurile cu bucurie şi văile cu veselie; Cel ce împodobeşti crinii ţarinii şi încununezi câmpiile cu roade;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce trimiţi hrană puilor de corbi şi adăpi toate fiarele câmpului şi trimiţi îndurările Tale peste toate lucrurile Tale;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 4-lea

Vifor având înăuntru eresul cel pierzător de suflete, al doilea Iuda, Arie nebunul, s-a lepădat de Tine, Fiul lui Dumnezeu, a fi unul din Sfânta Treime; iar noi, deşi pe un Ipostas al Tatălui, altul al Fiului şi altul al Sfântului Duh numim, însă o Dumnezeire în Tatăl şi în Sfântul Duh, deopotrivă puterea, de o fiinţă slava, cu inima şi cu buzele mărturisim şi cu Lumina cea întreit luminătoare în baia Sfântului Botez luminaţi fiind, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, unui Dumnezeu ne închinăm, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind păstorii şi învăţătorii Sfintei Biserici pe Arie, ca o fiară cumplită intrând în turma cea cuvântătoare a lui Hristos, şi răpind oile de la adevărata mărturisire a dreptslăvitoarei credinţe, adunându-se în Niceea la sobor, au mărturisit pe Hristos

Dumnezeu, iar nu făptură; şi deopotrivă Tatălui pe Fiul şi pe Sfântul Duh cinstindu-I, cu glas ca de tunet au grăit:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Dumnezeule Părinte şi Dumnezeule Fiule şi Dumnezeule Duhule Sfinte, Unule adevăratul Dumnezeu, iar nu trei dumnezei;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Părinte nezidit şi Fiule nezidit şi Duhule Sfinte, Unule împreună nezidit; iar nu trei îndeosebi neziditţi;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Părinte cel ce ai născut pe Fiul mai înainte de veci; Fiule, cel ce Te-ai născut fără de ani din Tatăl; Duhule Sfinte, care din veac purcezi de la Părintele, dar nu Te naşti;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Părinte, care ne-ai chemat pe noi dintru nefiinţă; Fiule, cel ce ne-ai răscumpărat pe noi cei căzuţi prin Crucea Ta; Duhule Sfinte, cel ce sfinţeşti şi înviezi pe toţi cu darul Tău;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai binevoit a întemeia în duhul, în sufletul şi în trupul nostru cortul cel cu trei părţi spre a Ta sălăşluire, şi nu l-ai lăsat pe el întru noi până în sfârşit a se strica prin păcat;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai pus semnul fiinţei Tale celei în trei Ipostase peste toate lucrurile Tale; în lumea aceasta văzută şi în cea nevăzută;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 5-lea
Treime cea fără de început şi a toate făcătoare, zidindu-ne pe noi după chipul şi asemănarea Ta, ai poruncit nouă a face cele plăcute înaintea Ta; iar noi ticăloşii voia noastră cea rea iubind-o, făgăduinţele Sfintei Taine a Botezului am lepădat şi chipul Tău l-am întinat. Deci acum iarăşi alergăm la Tine şi ne rugăm: ***trimite nouă darul Tău, scoate-ne pe noi din mâna vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, şi ne mântuieşte pe noi cu judecăţile pe care le ştii***, ca în vecii vecilor să cântăm Ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Văzând înţelegerea, care covârşeşte desăvârşirile Tale şi nespusele faceri de bine către fiii cei săraci ai lui Adam, Dumnezeule cel în trei Ipostase, cel mort cu duhul se înviază, cel întinat cu ştiinţa se curăţeşte şi cel pierdut se mântuieşte; deci cu minte mulţumitoare, cu inimă mulţumitoare şi cu buze de mulţumire zidite de Tine, plecând genunchii grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai hotărât în sfatul Tău cel în trei Ipostase a zidi pe om, şi în trupul lui cel luat din ţărână, suflare de viaţă din gura Ta ai insuflat;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce în faţa lui Adam cu chipul şi asemănarea Ta, pe noi, pe toţi ne-ai cinstit şi bunătăţile Raiului moştenitori ne-ai făcut;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce cu înţelepciune ne-ai învăţat pe noi mai presus decât toate cele văzute, şi pe toată făptura cea de jos sub picioarele noastre ai supus-o;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ne-ai dăruit nouă pomul vieţii spre hrană, şi cu darul nemuririi ne-ai îmbogăţit;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce strămoşii noştri, cei care au călcat porunca, nu i-ai părăsit nici după greşeală, ci întru nădejdea mântuirii în preajma Edenului i-ai sălăşluit.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ne-ai scos şi pe noi din pântecele maicii noastre, şi cu darul Evangheliei, după naştere, ne-ai sfinţit;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 6-lea

Propovăduitorul dreptăţii şi râvnitorul sfântului Tău nume, Ilie cel prea luminat, chemat fiind de înger, a stat pe Muntele Horeb; deci s-a făcut mai întâi vânt mare şi tare, risipind munţii, apoi s-a făcut cutremur mare şi foc arzător; ci nu în acestea Te-a văzut pe Tine. Iar după foc, glas de vânt subţire, şi acolo Te-a văzut; deci acoperindu-şi faţa, cu veselie şi cu frică a grăit: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Răsărit-ai Lumina cunoştinţei celei cu trei raze strălucitoare a dumnezeirii Tale la toată lumea; gonit-ai rătăcirea cea idolească, Dumnezeul cel în trei Ipostase şi Doamne; iar pe tot neamul omenesc din întunericul cel mare al păgânătăţii, în lumina cea minunată a Evangheliei l-ai adus, prin care noi cei luminaţi slăvind atotputernica Ta pronie, grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai pierdut până în sfârşit cu apele potopului toată făptura cea stricată prin păcat, şi în faţa lui Noe ai înnoit tot neamul omenesc;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai despărţit pe părintele credincioşilor Avraam din amestecarea limbilor, şi din seminţia lui ai întemeiat adevărata Biserică;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai scos pe poporul Tău din Egipt, l-ai hrănit pe el cu mană în pustie şi l-ai dus în pământul în care curge lapte şi miere;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai plinit cu Duhul Tău pe prooroci, şi printr-înşii în mijlocul lui Israel ai păzit credinţa în Răscumpărătorul cel făgăduit;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai pedepsit pe poporul Tău cel ce greşise, prin robia Babilonului, după sfârşitul căreia, iarăşi ai poruncit a se zidi Ierusalimul;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai arătat pe Macabei statornici până la moarte în credinţa şi învăţăturile cele părinteşti; iar pe biserica cea de sub Lege, ca pe o mireasă până la venirea iubitului mire, ai păzit-o întreagă;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 7-lea
Vrând a arăta mărimea dragostei şi a milostivirii Tale celei către neamul omenesc cel căzut, când s-a plinit vremea, ai trimis pe cel Unul-Născut Fiul Tău, care, născându-Se din Fecioară, S-a supus Legii, pentru ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere; Care, petrecând pe pământ ca un Om şi răscumpărându-ne pe noi prin crucea Sa, S-a înălţat la cer, de unde, împlinind făgăduinţa, a trimis nouă pe Preasfântul Duh, ca să cântăm toţi: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Minunată în adevăr şi nouă minune ai arătat, Minunatule întru cele înalte Doamne, când după trimiterea Preasfântului Duh peste aleşii ucenici şi apostoli, i-ai trimis pe ei la propovăduire în toată lumea, ca să vestească numele cel mare al Preasfintei Treimi, şi să aducă toate neamurile la ascultarea credinţei. Pentru aceasta, minunându-ne de puterea şi lucrarea cuvintelor lor, celor insuflate de Dumnezeu, cu bucurie grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai ales pe cele neputincioase, de neam slab şi nebăgate în seamă ale lumii, ca să ruşineze pe cele tari, mărite şi înţelepte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai întărit nenumărate cete de mucenici, ca prin nenumărate chinuri şi omoruri să fie pecetluit adevărul Evangheliei şi puterea darului lui Hristos;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce prin semnul Crucii ai plecat inima marelui Constantin cel întocmai cu apostolii, şi prin acela ai pus sfârşit cumplitelor prigoniri asupra creştinilor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai întărit Biserica, prin cele şapte soboare a toată lumea, ca şi cu şapte stâlpi, a purtătorilor de Dumnezeu părinţi, şi de învăluirile eretice nevătămate ai păzit-o;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai dăruit învăţătorilor celor de Dumnezeu înţelepţiţi şi marilor nevoitori ai bunei cinstiri, ca unor prea luminate stele, pe tăria Bisericii a străluci;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai povăţuit şi pe stăpânitorul împărăţiei romanilor Constantin, la lumina credinţei celei adevărate, şi prin acela ai izbăvit toată lumea de înşelăciunea multei necredinţe;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 8-lea

Străin şi minunat, la stejarul lui Mamvri, Te-a văzut Avraam pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, adică trei bărbaţi văzând, ca şi către unul a grăit: ***Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu trece pe robul Tău.*** Deci Celor trei, care i s-au arătat în trei feţe: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, iar unuia Dumnezeu într-o fiinţă, până la pământ s-a închinat, grăind: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul pretutindenea eşti, şi totdeauna purtător de grijă pentru toată zidirea Ta, nu numai cu tăria nemăsuratei puterii Tale, ci şi cu bogăţia cea atotlucrătoare; iar nouă, precum a zis Fiul Tău, că şi perii capului toţi sunt număraţi la Tine, ca nici unul dintr-înşii să nu cadă fără voia Ta. Pentru aceasta, nădăjduind spre pronia Ta, cu îndrăzneală şi cu dragoste grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt, eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai binevoit ca tot neamul omenesc să se împartă în seminţii şi neamuri, şi fiecăreia din ele i-ai rânduit locul şi timpul vieţuirii;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, prin care împăraţii împărăţesc şi cei puternici fac dreptate, şi păzeşti pe aleşii Tăi ca lumina ochiului.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, din care izvorăşte înţelepciunea şi înţelegerea, toată tăria şi puterea, toată sănătatea şi frumuseţea;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce rânduieşti războaie, şi iarăşi le opreşti pe ele; Cel ce încununezi cu biruinţă arma ce poartă dreptate, iar pe cea nedreaptă, chiar în mijlocul biruinţelor, mai înainte o hotărăşti spre sfărâmare;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce faci semne pe cer şi pe pământ, trimiţi foc, boli şi foamete asupra oamenilor, ca să nu rătăcească ei până în sfârşit din căile Tale cele drepte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce înalţi pe cei smeriţi pe pământ şi îi pui să stea cu domnii poporului Tău; iar pe cei mândri îi nimiceşti ca să nu se afle locul lor;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 9-lea

Toată firea, sus şi jos, neîncetat Te slăveşte pe Tine Făcătorul cel prea veşnic şi Dumnezeu: în cer unii cântă zi şi noapte: Sfânt, Sfânt, Sfânt, iar alţii cununile lor le pun la picioarele Tale. Iar noi pe pământ împreună cu toată făptura, ca cei împodobiţi cu chipul slavei Tale celei de o fiinţă, Ţie ne rugăm şi de la Tine aşteptăm mare şi bogată milă, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult-vorbitori, deşi mult se ostenesc cu mintea a ispiti despre taina Preasfintei Treimi, dar nu pot a înţelege cum este un Dumnezeu de o fire însă în trei desăvârşite feţe, iar noi întru aceasta credem şi mărturisim, dar cum, nu o cercăm. Şi nenumăratele faceri de bine cele către noi ale Fiecăreia din cele trei dumnezeieşti Feţe bine ştiindu-le, cu credinţă şi cu mulţumire grăim:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai rânduit cu dreaptă judecata Ta nouă tuturor a ne întoarce în pământul din care suntem luaţi, şi în ziua învierii iarăşi a ne scula;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce înainte ai hotărât soarelui, lunii şi stelelor să se întunece oarecând, iar pământului şi tuturor celor ce sunt pe el cu foc a se lămuri, pentru ca în locul lor să se arate cer nou, în care petrece dreptatea;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai rânduit ziua, în care vor sta înaintea Ta la judecată toate seminţiile şi neamurile, ca să-şi ia fiecare plată după faptele sale.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce vei zice drepţilor în ziua răsplătirii: veniţi binecuvântaţii Părintelui Meu de moşteniţi împărăţia care este gătită vouă de la întemeierea lumii;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, de la care păcătoşii cei care nu s-au pocăit cu frică atunci vor auzi: duceţi-vă de la mine, blestemaţilor, în focul cel veşnic, care este gătit diavolului şi îngerilor lui;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai făgăduit ca Biserica Ta să o păzeşti neclintită până la sfârşitul lumii, spre a nu fi ea biruită nici de porţile iadului;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuieşti lumea, Te-ai arătat la râul Iordanului, Preasfântă şi Dumnezeiască Treime: Tatăl în glas din cer mărturisind pe Fiul cel iubit; Fiul în chip omenesc primind Botezul de la rob; şi Duhul Sfânt pogorându-Se în chip de porumbel peste cel ce Se boteza. Deci întru numele lui Dumnezeu, însă în trei Feţe: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, ne-am învăţat a lumina cu Botezul pe tot omul ce vine în lume, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Împărate prea veşnice, care răsări soarele peste cei buni şi peste cei răi; Cel ce iubeşti pe cei drepţi şi pe cei păcătoşi miluieşti, spală necurăţia noastră cea sufletească şi trupească; binevoieşte a face în noi lăcaşul Tău, deşi nevrednici robi ai Tăi suntem. Pierde gândurile cele necurate, şterge faptele cele necuviincioase, îndreaptă limba noastră spre a vorbi cele plăcute înaintea Ta, pentru ca, cu inimă şi cu buze curate, cu umilinţă să grăim unele ca acestea:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, despre care ceata apostolilor învederat vorbeşte şi către care soborul proorocilor pururea priveşte;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru pe care ceata mucenicilor cu dumnezeiască cuviinţă Îl mărturiseşte şi oastea preacuvioşilor numele Tău cel Sfânt Îl slăveşte.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, pentru care mulţimea pustnicilor neîncetat suspină, şi de la care nevoinţele pustniceşti se încununează;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, căruia ierarhii şi păstorii Bisericii aduc cântare de mulţumire; iar învăţătorii lumii spre a noastră mântuire spre noi teologhisesc;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunea cea pentru noi şi mijlocirea tuturor sfinţilor, iar mai ales a Preasfintei Fecioare, care îşi întinde mâinile sale către Tine pentru noi;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, îngrădeşte-ne pe noi cu sfinţii Tăi îngeri şi goneşte de la noi duhurile cele rele de sub cer;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 11-lea

Toată cântarea ce se aduce Ţie nu poate a-Ţi aduce mulţumirea cuvenită pentru toţi şi pentru toate, Dumnezeule cel slăvit în Treime; căci nu se află nici minte, care să poată a se întinde cu cugetul către mulţimea îndurărilor Tale, cele asupra noastră; nici cuvânt care cu vrednicie să le povestească; însă pentru toate cele văzute de noi şi care ni se dau nouă, fie Ţie, Preasfântă Treime, mulţumire de la noi, cinstea şi slava pe care Tu Însuţi le ştii că ar fi vrednice şi plăcute de slava Ta; deci noi închinându-ne Ţie, cu smerenie şi cu dragoste cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Luminătorule cel în trei Sori, ca un dătător de lumină Te-ai arătat, în făgăduinţele Tale, nouă celor ce suntem în întunericul necunoştinţei despre soarta noastră cea viitoare; cu mulţumire însă Te mărturisim, ca măcar de una din fericirile cele prevestite de Unul-Născut Fiul Tău să ne învredniceşti pe noi; pentru care acum cu umilinţă şi cu dragoste grăim:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai gătit aleşilor Tăi bunătăţile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu s-au suit;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, pe care toţi cei curaţi cu inima Te vor vedea precum eşti şi Te vor cunoaşte precum Tu Însuţi îi cunoşti pe ei;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, în care toţi cei flămânzi şi însetaţi vor afla dreptate, pe saţiul ce niciodată nu se împuţinează;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, de la care făcătorii de pace fii iubiţi se vor chema, ca cei ce sunt următori Unuia-Născut Fiului Tău, cel ce pe toate le-a împăcat;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, în care cei blânzi vor moşteni pământul; iar cei săraci cu duhul se vor învrednici de Împărăţia Cerului;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai făgăduit veşnică plată celor ce miluiesc şi nesfârşită bucurie celor ce plâng;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 12-lea
Preasfântă Treime, dă-ne nouă darul Tău cel atotputernic; primeşte mărturisirea păcatelor noastre înaintea slavei împărăţiei Tale; caută la suspinurile noastre, trimite-ne nouă duhul umilinţei şi al îndurărilor; pentru ca să ne învrednicim, cu suflet şi cu inimă curată, fără de osândă a grăi către Tine pe pământ, precum grăiesc îngerii în cer: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Cântând pronia Ta cea iubitoare de oameni, Te slăvim pe Tine toţi, Treime fără de început; credem într-Unul Dumnezeu Tatăl şi Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt; că pe altul afară de Tine Dumnezeu nu ştim, către Tine cădem şi Ţie ne rugăm, zicând:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, dă-ne nouă ajutor ca să nu ne temem de nici un rău, spre apărarea vieţii noastre şi spre a nu ne înfricoşa de nici un vrăjmaş;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce mântuieşti pe păcătoşii cei ce se pocăiesc; deci mântuieşte-ne şi pe noi mult păcătoşii;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce înmulţeşti mila Ta tuturor, înmulţeşte-o şi asupra noastră, şi ne mântuieşte pe noi, că neputincioşi suntem;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, prelungeşte-ne nouă tuturor vremea vieţii spre a ne pocăi şi nu ne osândi pe noi spre tăiere ca pe smochinul cel neroditor;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, izbăveşte-ne pe noi de ispitele ce ne împresoară: de lume, de trup şi de diavol, şi ne hrăneşte în credinţa şi dragostea cea către Tine;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, învredniceşte-ne pe noi a Te vedea faţă către faţă şi a intra în cămara Ta cea luminoasă la nunta Mielului;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Preasfântă, de viaţă făcătoare nedespărţită şi a toate făcătoare Treime: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte, Unule, Adevăratul Dumnezeu şi Făcătorul nostru, primeşte această de acum mulţumire a noastră; trimite-ne nouă darul şi puterea din înălţimea Sfântului Tău locaş, ca, toate poftele trupeşti călcându-le, să vieţuim întru toată buna cinstire şi curăţie până la sfârşitul vieţii noastre, pururea lăudând prea sfânt numele Tău, şi cântând: Aliluia!

După aceasta se zice iarăşi:

Icosul 1
Arhanghelii şi îngerii, începătoriile şi puterile, scaunele şi domniile, stând înaintea scaunului slavei Tale, nu pot a slăvi mărimea desăvârşirilor Tale. Heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, acoperindu-şi feţele, cu frică şi cu dragoste grăiesc unii către alţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot. Iar noi ca unii ce suntem pământ şi ţărână mai lesne ar fi să iubim tăcerea; însă pentru ca să nu ne arătăm nerecunoscători şi nemulţumitori, pentru atâtea îndurări revărsate asupra noastră, urmând doxologiei celor de sus, cu credinţă şi cu dragoste zicem unele ca acestea:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce eşti înălţimea desăvârşirilor celor nespuse şi adâncul tainelor celor neurmate;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, cel ce Unul eşti, acelaşi ieri, astăzi şi în veac;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând în fiinţă pe cele ce nu sunt, ca şi cum ar fi; cel ce cobori până la iad şi iarăşi ridici;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce pui la încercare inimile şi rărunchii oamenilor, cel ce numeri stelele şi tuturor nume le dai;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, ale cărui toate căile sunt adevărate şi toate judecăţile drepte şi totodată şi dorite.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, cel ce răsplăteşti păcatele părinţilor asupra fiilor, miluieşti şi ajuţi din neam în neam;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul 1

Împărate al veacurilor şi Doamne cel mai înainte de veci, Făcătorule a toată făptura cea văzută şi cea nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, căruia se închină tot genunchiul; al cel cereşti, al celor pământeşti şi al celor de dedesubt. Pentru aceasta şi noi, ca cei ce suntem luminaţi cu Sfânta Taină a Botezului întru numele Tău cel întreit sfânt deşi nevrednici fiind, îndrăznim a-Ţi aduce această cântare de laudă; iar Tu ca Făcătorul, Purtătorul de grijă şi Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ţie: ***Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.***

Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl

Atotputernice Stăpâne, înţelepte şi atotbunule Doamne, Născătorule cel fără de început al Fiului celui dintr-o fiinţă născut, şi Purcezător al Sfântului şi celui de viaţă făcătorul Tău Duh, veşnic şi pururea fiitor; Însuţi pricinuitorule de purcedere, a cărui mărire este nemărginită, slavă nespusă şi milostivire nemăsurată;

Cel ce ne-ai adus pe noi din nefiinţă şi ne-ai cinstit cu chipul Tău cel prea scump; Care ne-ai dăruit nouă nevrednicilor nu numai a Te cunoaşte pe Tine şi a Te iubi, dar încă ce este mai scump, ca şi Tată a Te numi pe Tine ne-ai învrednicit.

Mulţumim Ţie, Dumnezeule al milostivirii şi al îndurărilor, cel ce nu ne-ai lăsat pe noi, ce am călcat porunca Ta, în mijlocul păcatului şi în umbra morţii; ci ai binevoit a trimite pe pământ, pentru mântuirea noastră, pe Unul-Născut Fiul Tău, prin care şi veacurile s-au făcut, ca prin întruparea Lui şi prin patimile Lui cele înfricoşătoare, de chinuirea diavolului şi din stricăciunea morţii să ne izbăvim.

Mulţumim Ţie, Dumnezeule al dragostei şi al puterilor, că după înălţarea la cer a Preascumpului nostru Mântuitor, ai trimis şi pe Preasfântul Tău Duh peste aleşii Lui ucenici şi apostoli, pentru ca prin puterea propovăduirii lor celei de Dumnezeu insuflate pe toată lumea s-o lumineze cu lumina cea curată a Evangheliei Tale.

Deci, Însuţi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ascultă acum rugăciunea cea smerită a nevrednicilor fiilor Tăi, că aşa precum ne-ai zidit pe noi numai pentru bunătatea Ta şi ne-ai răscumpărat pe noi pentru îndurarea Ta, aşa ne şi mântuieşte pe noi pentru îndurarea Ta, aşa ne şi mântuieşte pe noi după milostivirea Ta cea neasemănată; fiindcă din faptele noastre nici urmă de pocăinţă nu avem, ci dreapta răsplătire şi despărţire de prea luminată faţa Ta ne aşteaptă.

Că, dacă şi pentru tot cuvântul în deşert se va cere de la noi răspuns în ziua judecăţii şi a răsplătirii, pentru nenumăratele noastre fărădelegi, cu care am greşit înaintea Ta, apoi, ce răspuns vom da noi, săracii, în ziua aceea?

Pentru aceasta alergăm spre a Ta bunătate, care covârşeşte toată mintea şi cuvântul, rugându-ne Ție: greşit-am, curăţeşte-ne pe noi, Doamne; nelegiuit-am, iartă-ne, Stăpâne, măniatu-Te-am, milostiveşte-Te, îndelung-Răbdătorule.

Şi păzeşte mai ales mintea, ştiinţa şi inima noastră de răutăţile lumii; izbăveşte-ne pe noi şi ne mântuieşte de viforul cel mult învăluitor al patimilor şi al căderilor în păcatele cele ştiute şi neştiute; ne îndreptează pe noi la limanul cel lin al credinţei, al dragostei şi al nădejdii vieţii celei veşnice.

Adu-Ţi aminte, Doamne, de noi, întru mila Ta; dăruieşte-ne nouă toate cererile cele spre mântuire, iar mai ales viaţă curată şi fără de prihană; învredniceşte-ne pe noi a Te iubi pe Tine, şi a ne teme din toată inima noastră, şi a face voia Ta cea sfântă; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeul nostru eşti, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună cu cel fără de început al Tău Fiu şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Fiul

Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce pentru mântuirea noastră ai binevoit a Te întrupa şi moarte a pătimi; iar acum şi cu prea curatul Tău Trup la cer de-a dreapta împreună cu Tatăl şezi, şi toată lumea o cârmuieşti, nu ne uita cu milostivirea Ta pe noi, cei ce suntem jos, care măcar că suntem cu totul întinaţi şi nevrednici, însă întru Tine, Mântuitorule şi Dumnezeul nostru, credem şi pe alt mijlocitor şi nădejde al mântuirii nu ştim.

Deci,dă-ne nouă, Preabunule Răscumpărătorule, ca totdeauna să ne aducem aminte de câte chinuri ale sufletului şi ale trupului Tău a fost trebuinţă ca să împaci dreptatea cea veşnică a părintelui Tău pentru păcatele noastre; şi cum Te-ai pogorât de pe cruce până la iad, cu prea curat sufletul Tău, ca să ne izbăveşti pe noi de puterea chinuirii iadului.

Iar aducându-ne aminte de aceasta, să ne păzim de pofte şi de păcate, care au fost pricină de înfricoşătoare patimi şi de moartea Ta; şi să iubim dreptatea şi virtutea, care sunt mai plăcute Ţie decât tot darul cel adus de noi.

Deci, ca cel ispitit după toate, Preabunule, singur ştii cât este de mare slăbiciunea duhului şi a trupului nostru şi cât de puternic şi viclean este vrăjmaşul nostru care

umblă ca un leu, căutând pe cine să înghită, pentru aceasta nu ne lipsi pe noi de ajutorul Tău atotputernic; ci fii de-a pururea cu noi, păzindu-ne şi acoperindu-ne, povăţuindu-ne şi întărindu-ne, bucurând şi veselind duhul nostru.

Iar noi alergând la sânul dragostei şi a îndurării Tale, toată viaţa noastră cea vremelnică şi veşnică Ţie să o dăm, Stăpânului nostru, Răscumpărătorului şi Domnului; pe care din adâncul sufletului Îl rugăm, ca să ne faci pe noi cu judecăţile pe care le ştii, fără de împiedicare a trece la calea aceasta întunecoasă a vieţii pământeşti şi a ajunge la cămara cea dumnezeiască a Ta, pe care ai făgăduit a o pregăti tuturor celor ce cred în numele Tău şi urmează dumnezeieştilor Tale învăţături.

Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt

Împărate ceresc, prea bunule Mângâietorule, Duhule al adevărului, cel ce din Tatăl mai înainte de veci purcezi, şi întru Fiul pururea Te odihneşti; nepărtinitorule Izvor al darurilor celor dumnezeieşti, pe care le împarţi precum voieşti; prin care şi noi nemernicii ne-am sfinţit şi ne-am uns în ziua botezului nostru.

Caută spre rugăciunea robilor Tăi, vino la noi şi Te sălăşluieşte întru noi şi curăţeşte sufletele noastre, ca să putem a ne face locaş Preasfintei Treimi.

Aşa, o Preabunule, nu Te scârbi de necurăţia noastră, nici de rănile păcatelor; ci le tămăduieşte pe ele cu ungerea Ta cea atot-vindecătoare. Luminează mintea noastră, ca să cunoaştem deşertăciunea lumii şi a celor ce sunt în lume; înviază ştiinţa noastră, ca neîncetat să vestească nouă ceea ce se cuvine, a face şi ce se cuvine a lepăda; îndepărtează şi înnoieşte inima ca să nu izvorască mai mult ziua şi noaptea gânduri rele şi pofte necuvioase. Îmblânzeşte trupul şi stinge cu insuflarea Ta cea dătătoare de rouă văpaia patimilor, prin care se întunecă în noi chipul cel prea scump al lui Dumnezeu.

Iar duhul lenevirii, al mâhnirii, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, goneşte-l de la noi; şi ne dă nouă duhul dragostei şi al răbdării, duhul blândeţii şi al drep-

tăţii, ca îndreptând inimile cele slăbite şi genunchii, fără de lenevire să călătorim pe calea sfintelor porunci; şi aşa, ferindu-ne de tot păcatul şi împlinind toată dreptatea, să ne învrednicim a primi sfârşit creştinesc şi neruşinat, şi a intra în Ierusalimul cel ceresc; iar acolo a ne închina Ţie, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, cântând în vecii vecilor: Treime Sfântă, slavă Ţie!

Rugăciune către Preasfânta Treime

Preasfântă Treime, Stăpânire de o fiinţă, pricinuitoare a tot binele; ce vom răsplăti Ţie pentru toate câte ne-ai dat nouă, păcătoşilor şi nevrednicilor, pe care mai înainte de a ne naşte noi în lume le-ai rânduit, şi pentru toate cele ce ne dai fiecăruia din noi în toate zilele şi pentru cele ce ai gătit nouă tuturor în veacul cel viitor?

Deci se cuvenea pentru atâtea binefaceri şi îndurări, să mulţumim Ţie nu numai cu cuvintele, ci mai ales cu faptele, păzind şi împlinind poruncile Tale; iar noi cu patimile noastre şi cu obiceiurile cele rele în nenumărate păcate şi fărădelegi ne-am aruncat.

Pentru aceasta, ca cei ce suntem întinaţi, nu numai că nu îndrăznim a ne arăta înaintea prea sfintei feţei Tale celei întreit strălucitoare, ci nici prea sfânt numele Tău a-l chema, de nu ai fi binevoit Însuţi Tu spre a noastră mângâiere a ne vesti nouă; că pe cei drepţi şi curaţi iubeşti, iar pe păcătoşii care se pocăiesc îi mântuieşti şi cu milostivire îi primeşti.

Deci, caută, o, Dumnezeiască Treime, din înălţarea sfintei slavei Tale asupra noastră, mult păcătoşilor; şi bunăvoinţa noastră în loc de fapte bune o primeşte, şi ne

dă nouă duhul pocăinţei celei adevărate; ca, urând tot păcatul, întru cuvioşie şi dreptate până la sfârşitul vieţii noastre să petrecem, făcând voia Ta cea sfântă şi slăvind cu cuget curat şi cu fapte bune prea dulcele şi prea încuviinţat numele Tău.

Amin.

Sinaxar - Sfânta Treime

De Sfânta Treime, Biserica Ortodoxă prăznuiește pe Sfântul Duh, a treia persoană a Sfintei Treimi, precum indică Penticostarul, la Sinaxarul Utreniei din Lunea Cincizecimii:

„În această zi, în Lunea Rusaliilor, prăznuim pe însuşi Preasfântul de viaţă Făcătorul şi întru tot puternicul Duh, Unul din Treime, Dumnezeu, cel de o cinstire, de o fiinţă şi de o slavă cu Tatăl şi cu Fiul.

În ziua Cincizecimii S-a pogorât Duhul Sfânt, în chip de limbi de foc, peste Sfinţii apostoli, în foişorul unde stăteau ei, şi s-a aşezat peste flecare dintr-înșii. Pentru cinstirea Sfântului Duh, dumnezeieştii părinţi, care pe toate bine le-a tocmit, cu prilejul Cincizecimii, au rânduit o sărbătoare deosebită, în această zi a Rusaliilor.

Mântuitorul făgăduise înainte de patima Sa venirea Sfântului Duh, zicând: ***«De folos este ca Eu să Mă duc; că de nu Mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni».*** Şi iarăşi: ***«Voi ruga pe Tatăl şi alt Mângâietor va trimite vouă: Duhul adevărului, care din Tatăl purcede».*** Iar după patimă, înainte de înălţarea la cer, iarăşi a zis: ***«Iar voi să rămâneţi în Ierusalim, până când vă veţi îmbrăca cu putere de sus».*** Deci, făgăduindu-le pe Mângâietorul, acum L-a trimis lor pe Acesta.

Pe când ucenicii se găseau în foişor, în ziua Cincizecimii, cam pe la ceasul al treilea din zi, s-a făcut pe neaşteptate tunet din cer, în aşa fel, încât a străbătut mulţimea adunată la Ierusalim, din toată lumea; şi Duhul Sfânt S-a văzut în chip de limbi de foc, pogorând nu numai peste cei doisprezece apostoli, ci şi peste cei

şaptezeci de ucenici; şi aceştia au început să grăiască în limbi străine, fiecare din apostoli grăind limbile tuturor neamurilor. Astfel, nu numai cel de alt neam auzea pe apostol grăind în limba sa proprie, ci şi apostolul înţelegea şi grăia limba fiecărui neam. Din pricina aceasta mulţimea socotea că sunt beţi, că neînţelegând cum fiecare apostol poate grăi tuturor în limba fiecăruia, îl socotea pe acela beat. Alţii, însă, se mirau zicând: Ce înseamnă aceasta? Mulţimea, adunată la Ierusalim pentru praznic, era din toate părţile pământului: părţi, mezi şi elimiţi, care fuseseră robiţi puţin mai înainte, de Antioh.

Deci, Duhul Sfânt a venit după ce au trecut zece zile de la înălţare, iar nu îndată după înălţare, spre a face pe ucenici să-L aştepte cu şi mai multă înflăcărare.

Tradiţia zice că în fiecare zi venea să se închine acelui Trup îndumnezeit al lui Hristos câte una din cetele îngerilor. Deci, după împlinirea celor nouă zile, împăcarea fiind săvârşită prin Fiul, în a zecea zi a venit în lume şi Mângâietorul.

În ce priveşte Pogorârea Duhului după cincizeci de zile de la Paşti, aceasta ar fi în amintirea Legii Vechi; că Israel a primit cele zece porunci după un timp de cincizeci de zile de la trecerea prin Marea Roşie. Să se mai ţină seamă şi de asemănări: Acolo era un munte, aici un foişor; acolo s-a văzut foc, aici limbi de foc; iar în locul tunetului şi negurei din Sinai, aici s-a auzit un vuiet de vifor năpraznic.

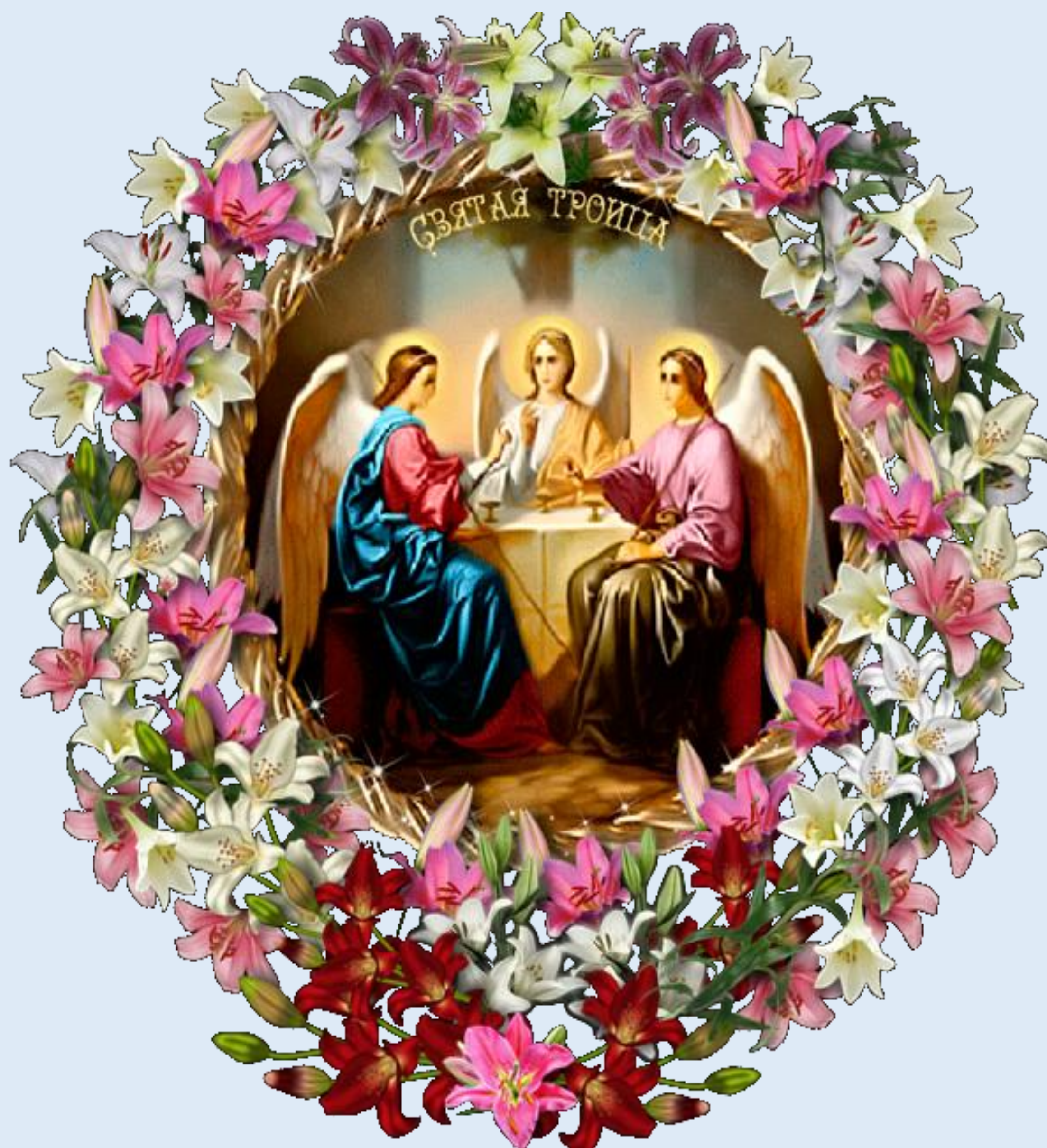
Duhul Sfânt S-a pogorât în chip de limbi de foc, ca să arate că este în legătură cu Cuvântul cel viu; sau pentru că apostolii trebuiau să înveţe mulţimile şi să le aducă la Hristos şi prin mijlocirea Cuvântului. S-a pogorât apoi, în chip de foc, ca să arate pe de o parte, că Dumnezeu este foc mistuitor, iar pe de alta, pentru nevoia de curăţire; şi S-a împărţit în limbi, pentru haruri. Şi precum odinioară a amestecat pe cei ce ştiau numai o limbă şi i-a împărţit în mai multe limbi tot aşa şi acum, celor ce cunoşteau numai o limbă, le-a dat să cunoască multe limbi, ca să adune pe cei ce erau de diferite limbi, risipiţi în toate laturile lumii.

Faptul s-a petrecut într-o zi de sărbătoare, pentru a fi cât mai mulţi cei adunaţi şi ca prin ei vestea să se răspândească pretutindeni; apoi şi pentru ca cei ce se aflau acolo de Paşti şi văzuseră cele săvârşite atunci asupra lui Hristos, să aibă de ce să se minuneze. Faptul s-a petrecut apoi în ziua Cincizecimii, fiindcă se cuvenea ca tot în timpul în care se dăduse Legea cea Veche, să se reverse şi harul Duhului; după cum şi Hristos săvârşind un nou Paşte propriu, făcuse în loc de Paştile cel obişnuit, Paştile cel adevărat.

Duhul nu S-a aşezat pe buzele apostolilor, ci pe capetele lor, căci capul este ocârmuitorul şi partea cea mai aleasă a trupului şi cuprinde în el mintea, de la care şi limba îşi trage graiul. Pe de altă parte, este ca şi cum Duhul Şi-ar lăsa glasul prin limbă, aşezându-Se asupra capetelor apostolilor şi rânduindu-i astfel învăţători ai tuturor celor de sub soare. Vuietul care a avut loc şi focul s-a întâmplat din pricină că ele au fost şi în Sinai, arătând prin aceasta, că şi atunci şi acum Duhul este Acelaşi, dând Legea şi orânduind toate. Mulţimea s-a tulburat de vuietul suflării, fiindcă socotea că vine împlinirea tuturor celor prevestite de Iisus, iudeilor, cu privire la nimicirea lor.

Se spune «ca de foc», ca să nu cugete cineva despre Duhul Sfânt că ar fi avut vreo însuşire trupească.

Apostolii au fost învinuiţi de beţie. Dar Petru, sculându-se şi vorbind în mijlocul mulţimii, a dovedit că lucrul acesta nu este adevărat, aducând mărturie cuvântului proorocului Ioil. Astfel a înduplecat dintre ei, cu cuvântul, ca la trei mii, să vină la Hristos”.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.